

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.11.2008
SEK(2008) 2739

HØRINGSRAPPORT

**Reform af budgettet, EU i forandring:
Resumé af indkomne bidrag**

**Arbejdsdokument udarbejdet af Generalsekretariatet og
Generaldirektoratet for Budget**

Reform af budgettet, EU i forandring: Resumé af indkomne bidrag

Kommissionens initiativ til iværksættelse af en omfattende revision af EU's budget og den hidtil eneste høring om fremtiden for EU's finanser har givet anledning til en stærkt påkrævet politisk debat i EU.

Kommissionen har modtaget næsten 300 bidrag, der giver udtryk for en række forskellige meninger og perspektiver. Vi siger tak til alle, der har reageret. Bidragene giver et vigtigt input til revisionen. De vil også være centrale elementer i konferencen "Reform af budgettet, EU i forandring", som vi afholder i Bruxelles den 12. november 2008, og som vil være en god mulighed for dialog i den forberedende fase af budgetrevisionen.

Dette resumé indgår i pakken af dokumenter, der er udarbejdet til denne konference. Det er ikke en udtømmende redegørelse for alle de interessante idéer, der blev fremsat under høringen. Det erstatter heller ikke de individuelle bidrag, der danner udgangspunkt for yderligere analyser og overvejelser. Det giver imidlertid et bredt overblik over de væsentligste temaer og emner. Hvis De ønsker flere oplysninger, findes samtlige bidrag på Kommissionens websted¹. Kommissionens reaktion på høringen vil følge i 2009, når den fremlægger sit forslag til revision. De bidrag, der er resumeret i denne rapport, og den debat, der vil følge, vil danne udgangspunkt for Kommissionens forberedelser, og vi ser frem til at drøfte bidragene yderligere på konferencen.

José Manuel Barroso
Formand for Europa-Kommissionen

Dalia Grybauskaitė
Kommissær for finansiel programmering og budget

¹ http://ec.europa.eu/budget/reform/issues/read_en.htm.

1. BUDGETTET SOM ET REDSKAB FOR ÆNDREDE PRIORITETER

1.1. Reaktion på ændrede behov

Selv om de fleste bidragsydere medgiver, at EU's budget har udviklet sig betydeligt siden indførelsen og vist sig i stand til at tilpasse sig nutidens udfordringer, er det kun et mindretal af bidragsyderne, der er fuldt ud tilfreds med den nuværende budgetstruktur. Nogle nævner, at budgettet bevæger sig i den rigtige retning, men mener dog ikke, at denne udvikling står mål med de hastige ændringer og udfordringerne for et udvidet EU i en globaliseret verden. Ud over en betydelig kritik af visse træk ved EU-budgettets nuværende struktur, opfattes den manglende fleksibilitet i de finansielle rammer og den konstaterede manglende evne til hurtigt at tilpasse sig ændrede prioriteter som problemer.

Et betydeligt antal bidragsydere opfatter nettobalanceprincippet, hvor EU-budgettets størrelse og geografiske allokering er bestemmende for udgiftspolitikkerne, som en væsentlig hindring for at forbedre udgifternes kvalitet. Mange bidragsydere ser budgettet som et resultat af politiske studehandler snarere end en velbegrundet allokeringsbeslutning til fremme af europæiske mål. Som følge heraf hævdes det nu og da, at de egentlige behov ofte får mindre betydning. De fleste bidrag støtter opfattelsen af, at EU-budgettet bør være politikstyret og baseret på grundige analyser af merværdien af udgifter på EU-niveau for at fremme den fælles politiske dagsorden. Den tilgang, Kommissionen foreslog i sit høringsdokument, som går ud på at identificere, hvor de begrænsede disponible finansielle midler kan udnyttes mest effektivt, allokere midlerne i overensstemmelse hermed og udvikle et finansielt system, der kan sikre den nødvendige finansiering og opfylde EU's mål, får derfor generel tilslutning.

1.2. Den rigtige balance mellem behovet for stabilitet og behovet for fleksibilitet inden for flerårige finansielle rammer

Idéen med fortsat at arbejde med flerårige finansielle rammer får generel støtte. Dog mener kun et mindretal af bidragsydere, at den nuværende ramme sikrer en passende balance mellem behovet for stabilitet og behovet for fleksibilitet. I den henseende kunne et betydeligt antal bidragsydere ønske sig kortere finansielle rammer end syv år. På den anden side understreger de også betydningen af stabile politikker med et langsigtet strukturelt perspektiv.

Som argument for at forkorte tidsrammen til fem år (eller tiårige perioder med midtvejsrevision) nævnes hyppigt andre faktorer end budgetfleksibilitet. Det nævnes også, at det ville skabe en klarere forbindelse til både Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens mandatperiode og på den måde øge deres ansvar for at udforme og gennemføre EU-budgettet. I de få bidrag, der beskæftiger sig med de praktiske følger af et sådant forslag, er der ingen konsensus om, hvad denne forbindelse vil betyde i praksis. Nogle ønsker, at de finansielle rammer falder sammen med begge institutioners mandatperioder, mens andre foretrækker, at de starter i midten af de respektive mandatperioder. Yderligere midtvejsevalueringer af visse programmer baseret på et højeffektivt evalueringssystem og budgetrevisioner foreslås i nogle bidrag som et middel til i højere grad at indrette EU-budgettet på ændrede behov.

Nogle bidragsydere frygter, at femårige rammer vil være for korte for politikker, der kræver langsigtet programmering. Det understreges også, at nogle projekter (f.eks. rumprogrammer) i og med deres beskaffenhed kræver finansielle engagementer ud over syvårige rammer. Et andet aspekt er, at kortere perioder vil medføre en risiko for permanente budgetforhandlinger, hvorved de finansielle rammer ville miste deres stabiliserende sigte.

Nogle bidragsydere associerer øget fleksibilitet med budgetindtægter, der i mindre grad afhænger af nationale bidrag, eller et mere begrænset antal finansielle programmer.

2. MERVÆRDIEN AF UDGIFTER PÅ EU-NIVEAU

2.1. De vigtigste udfordringer

Høringen viser en betydelig enighed om de vigtigste udfordringer for EU i de kommende årtier. Globalisering ses generelt som en afgørende faktor bag mange af disse udfordringer, der giver store muligheder, men som også sætter EU's evne til at forme og forvalte konsekvenserne heraf på prøve.

At bevare og forbedre EU's samlede konkurrenceevne og bekæmpe klimaændringerne nævnes ofte som nogle af de mest krævende udfordringer. At påtage sig et større globalt ansvar for at takle et øget pres udefra, sikre energiforsyning, fremme EU's omstilling til en viden- og serviceøkonomi, tilpasse sig demografiske ændringer, forvalte migration, nedbringe uligheder og takle sikkerhedstrusler er også vigtige emner, der ofte nævnes. Mange bidrag understreger behovet for i højere grad at koble EU's politikker sammen med disse højt prioriterede udfordringer.

Hvad angår EU's konkurrenceevne, understreger de fleste bidrag fra den private sektor betydningen af at fokusere på økonomisk effektivitet, mens andre, navnlig ngo'er, ofte understreger målsætninger i relation til bæredygtig udvikling, som f.eks. social inddragelse og sikring af den europæiske sociale model.

I mange bidrag gives der udtryk for en generel og stærk støtte til, at EU styrker sin førende rolle og mobiliserer alle tilgængelige midler i bekæmpelsen af klimaændringer og navnlig lægger vægt på behovet for at takle dette problem i et globalt perspektiv.

2.2. Overordnede principper

Princippet om en "europæisk merværdi" ses af de fleste bidragsydere som et af de væsentligste kriterier for at fortsætte udgiftspolitikker på EU-niveau. Kun få bidrag giver en præcis beskrivelse af, hvad der forstås ved dette begreb, og nogle mener, at begrebet er for vagt til, at det kan bruges effektivt, men subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne opfattes ofte som kernen i dette begreb.

Der foreslås en række faktorer for at afgøre, om disse krav er opfyldt, fra kriterier om økonomisk effektivitet, som f.eks. stordriftsfordele (herunder gennem koncentration af midler, ingen overlapninger og større synlighed), eksterne virkninger, netværkning og spredning af bedste praksis eller andre lignende fordele som led i en effektiv opfyldelse af EU's mål, over solidaritetshensyn til en potentielt konkurrenceforvridende eller begrænset handling på lavere forvaltningsniveauer.

EU's udgifter skal give klare og synlige fordele for EU og EU's borgere, der ikke kan opnås ved udgifter på andre niveauer (herunder fra den private sektor). Områder, der ofte opfattes som europæiske kollektive goder, er bl.a. transnationale infrastrukturinvesteringer, miljøbeskyttelse, opretholdelse af fødevarerikkerhed, fremme af en europæisk identitet (f.eks. gennem mobilitetsprogrammer på uddannelsesområdet), afbalanceret økonomisk og social udvikling og beskyttelse af de ydre grænser.

Der kan opnås en europæisk merværdi på forskellige måder. Nogle peger på, at budgettet ikke er det eneste instrument til at nå EU's mål. De nævner også fordele og muligheder ved lån og lånegarantiordninger.

2.3. Prioriteter og nødvendige ændringer

Bidragene støtter generelt, at EU-budgettet skal afspejle de nuværende politiske udfordringer, og klimaændringer og fremme af EU's konkurrenceevne får langt den største opmærksomhed i bidragene. Også når det drejer sig om anbefalinger for fremtiden, står en yderligere styrkelse af de vækstorienterede politikker inden for rammerne af Lissabonstrategien for vækst og jobskabelse og de klimarelaterede foranstaltninger også øverst på listen over forslag.

Der er bred støtte til en grundlæggende ændring af udgiftsprioriteterne med mange bidrag, der navnlig støtter en nedsættelse af landbrugsudgifterne og øgede udgifter til forskning og energi. Samhørighed får stor støtte, men der er meget forskellige meninger om, hvordan området bør reformeres.

Et betydeligt antal bidragsydere lægger vægt på at få alle politikker tilpasset hovedprioriteterne og på nødvendigheden af at indrette eksisterende politikker på at bidrage til at takle disse hovedudfordringer. Et typisk forslag i den henseende er at afstå fra at yde støtte til projekter, som kan få negative følger for miljøet. Nogle ngo'er på miljøområdet er især bekymrede over de negative følger af, at der anvendes betydelige EU-midler i de nye medlemsstater til vej- og lufttransportinfrastrukturer. De nævner, at der i højere grad burde være fokus på at støtte udviklingen af vedvarende energi og energibesparende foranstaltninger og på en prioritering af mere bæredygtige transportmidler.

Der er bred støtte til øgede udgifter inden for forskning, teknologisk udvikling og innovation. Det nævnes ofte, at den europæiske konkurrenceevne kræver øget budgetstøtte til forsknings- og udviklingsaktiviteter samt mobilitetsordninger på uddannelsesområdet. Hvad angår bekæmpelse af klimaændringer, ønsker mange bidragsydere flere F&U-midler til at fremme miljømål, så det kan sikres, at de direkte udgifter til miljøpolitik øges, og at andre udgiftspolitikker tilpasses miljømæssige behov. De understreger betydningen af energieffektivitet i EU's forskningsudgifter, øgede investeringer i miljøvenlige teknologier, udvikling af vedvarende energikilder og andre initiativer, der kan nedbringe udledning af drivhusgasser. Energi nævnes som et område, der bør have større opmærksomhed, da en styrket sammenkobling af energinet og etablering af manglende forbindelsesled i EU spiller en væsentlig rolle for at takle miljøproblemer, forbedre energisikkerheden og øge den europæiske økonomis konkurrenceevne.

Nedbringelsen af regionale forskelle er fortsat et nøgleområde i et udvidet EU. Et klart flertal af bidragene går ind for i højere grad at koncentrere midlerne på mindre udviklede medlemsstater og regioner. Nogle ønsker at begrænse samhørighedsudgifterne i de rige medlemsstater, mens andre ønsker, at alle regioner fortsat skal have adgang til strukturmidler. Mange bidragsydere mener, at samhørighedspolitikken i højere grad bør støtte de prioriterede mål i relation til en styrket konkurrenceevne og bekæmpelse af klimaændringer, mens andre advarer mod at opstille for mange mål for denne politik; de mener i stedet, at samhørighedspolitikken bør fokusere på sit oprindelige mål med et begrænset antal veldefinerede målsætninger, så det bliver lettere at vurdere dens virkning og gøre den mere effektiv og ansvarlig.

Der er divergerende synspunkter, hvad angår den territoriale samhørigheds rolle og definition. Nogle mener, at dette begreb allerede indirekte indgår i de nuværende mål, navnlig i målet om

et europæisk territorielt samarbejde, der muliggør et grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde. Bruttonationalindkomsten (BNI)/bruttonationalproduktet (BNP) per capita bør fortsat være det væsentligste referencekriterium for støtteberettigelse og støtteniveauer. Andre hævder, at der bør tilføjes andre kriterier rettet mod områdernes specifikke behov, både med hensyn til naturlige handicap og den potentielle følge af klimaændringer, demografiske udviklinger og andre identificerede udfordringer.

Det politikområde, der hyppigst kommenteres i høringen, er den fælles landbrugspolitik, og der er ret bred enighed om behovet for yderligere reformer for at indrette politikken på nutidens prioriteter. Der er imidlertid delte meninger om omfanget af disse reformer. For mange er landbrug en strategisk sektor, men de fleste bidragsydere går dog ind for at modernisere den fælles landbrugspolitik, at gøre det europæiske landbrug konkurrencedygtigt på globalt niveau og at gøre det bedre i stand til at tilpasse sig klimaændringer, fødevarerikkerhed og kvalitetskrav og mere rettet mod de mål, denne politik skal opfylde. Det er ikke opfattelsen, at de nuværende udgiftsniveauer og mekanismer opfylder disse krav og tager højde for nye realiteter. De fleste bidragsydere ønsker faldende landbrugsudgifter og mere eller mindre radikale ændringer, navnlig inden for første søjle, mens andre foretrækker at fortsætte reformerne i overensstemmelse med "sundhedstjekket" og tidligere reformer. Mange bidragsydere argumenterer for at flytte udgifterne fra første til anden søjle. Nogle foreslår at flytte den anden søjle tættere på samhørighedspolitikken og ændre den til en mere afbalanceret politik for landdistrikter. De fleste af landbrugernes interessegrupper er i princippet imod, at der lægges mere vægt på udvikling af landdistrikterne, men understreger også, at første søjle fortsat er relevant. Bidragene fra ngo'er fokuserer i høj grad på en bæredygtig udvikling af landdistrikter, navnlig inden for miljøspørgsmål (f.eks. bevarelse af biodiversitet), og betydningen af udvikling af landdistrikter, hvad angår bekæmpelse af klimaændringer. Der er ingen generel enighed om fremtiden for direkte betalinger. Nogle ønsker gradvist at fjerne direkte landbrugsstøtteforanstaltninger, idet de opfatter direkte betalinger og strukturelle prisstigninger for landbrugsprodukter som værende handelsforvridende. Flere bidragsydere understreger svaghederne ved den nuværende allokeringmetode og går ind for sammenlignelige støtteniveauer i EU. Der synes at være en klar forventning om at nedbringe landbrugsudgifterne, men for de fleste bidragsydere er en renationalisering af landbrugspolitikken udelukket. Nogle bidrag nævner udtrykkeligt eller argumenter for samfinansiering i første søjle.

Der er generelt stærk støtte til at styrke EU's profil på områderne migration og sikkerhed, selv om nogle bidragsydere understreger, at ikke alle aspekter af disse prioriteter nødvendigvis kræver store finansielle midler. Nøgleordene i den forbindelse er byrdefordeling og operationelt samarbejde med særlig vægt på grænsebeskyttelse, infrastrukturer til informationsudveksling og den eksterne dimension af EU's migrations- og sikkerhedspolitik.

Et betydeligt antal bidragsydere understreger, at europæiske borgeres velfærd i stigende grad er afhængig af udviklingen uden for vores grænser, navnlig i nabolandene. Der lægges derfor særlig vægt på den særlige betydning af EU's eksterne politikker, herunder den eksterne dimension af energisikkerhed, klimaændringer eller migration. Udvidelse, den europæiske naboskabspolitik, EU's udviklingsindsats samt den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik nævnes hyppigt i den forbindelse.

2.4. Gennemførelse

Bidragsyderne er generelt enige om, at gennemførelsen af budgettet kan gøres mere effektiv. Det samme gælder gennemsigtighed og ansvarlighed, hvor behovet for klare ansvarsområder og en integreret kontrolstruktur understreges. Høringen sender også et klart signal om

forenkling og proportionalitet. De administrative byrder og kontrolkrav opleves ofte som overdrevne i betragtning af de beskedne midler, der er involveret for visse foranstaltningers vedkommende.

De fleste bidragsydere er enige i, at budgetgennemførelsen bør gøres mere resultatorienteret med en øget koordinering for at sikre synergi og sammenhæng. Betydningen af systematiske politikvurderinger og stærkere forbindelser til budgettering understreges i flere bidrag.

Balancen mellem central og decentral forvaltning

Navnlig bidragsydere, der repræsenterer lokale og regionale myndigheder, understreger ofte behovet for at decentralisere budgetgennemførelsen. De opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder involverer sig mere i udformningen og gennemførelsen af EU's finansielle indsats uden at øge de administrative byrder.

Forenkling og styrkelse af gennemførelsesinstrumenterne

Mange bidragsydere går stærkt ind for at forenkle og strømline procedurerne i og mellem politikkerne. Flere bidragsydere ønsker, at alle EU-midler og udgifter integreres i EU's budget.

Forvaltningsorganer

Nogle bidragsydere udtrykker bekymring over det stigende antal forvaltningsorganer. Et forslag henviser til forpligtelsen til at foretage gennemførlighedsanalyser, før der oprettes nye agenturer, eller fastsættelse af tidsfrister for disse agenturers virksomhed. Et andet fremsat synspunkt er, at der kun bør oprettes agenturer, når der kan opnås klare stordriftsfordele eller reelle specialiseringsfordele. Andre ser brugen af forvaltningsorganer som et one-stop interface for problemer og undersøgelser.

Gennemsigtighed og ansvarlighed

Det anføres, at forsøget på til stadighed at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden kompliceres af stor organisatorisk og proceduremæssig kompleksitet og historisk begrundede ledelses- og kontrolordninger. De foranstaltninger, der foreslås for at takle disse problemer, omfatter:

- Forenkling af budgetstrukturen.
- Anvendelse af princippet om aktindsigt og yderligere investeringer i oplysning af offentligheden.
- Initiativer i lighed med udarbejdelsen af en adfærdskodeks for interesserepræsentanter (ramme for lobbygrupper).
- Større involvering af medlemsstaterne og/eller et styrket partnerskab med de lokale myndigheder.
- Offentliggørelse af oplysninger om alle modtagere af EU-midler.

Nogle bidragsydere mener, der bør findes en bedre balance mellem omkostningerne til kontrolforanstaltninger og sådanne foranstaltningers effektivitet og nytteværdi. Da det er

uhyre dyrt og urealistisk at sigte mod nulrisiko, kunne en klar definition af "en acceptabel fejlrisiko" bidrage til at forbedre økonomien i systemet.

Et betydeligt antal bidragsydere nævner, at da 80 % af EU's midler forvaltes af medlemsstaternes ansvarlige myndigheder, er det nødvendigt at styrke den nationale ansvarlighed. En klar ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen har navnlig betydning på områder med delt forvaltning.

Flere bidragsydere understreger, at en opførelse af *alle* EU-udgifter på budgettet, herunder navnlig Den Europæiske Udviklingsfond, ville øge synergien, legitimiteten og den administrative forenkling.

Nogle bidragsydere understreger vigtigheden af eksterne revisioner med fokus på at identificere kilder til systemsvagheder snarere end fejl i forbindelse med stikprøver. Behovet for nationale revisionserklæringer nævnes ofte i den sammenhæng.

I flere bidrag understreges det, at det er nødvendigt med en fortsat indsats for at få en positiv revisionserklæring fra Revisionsretten. I den forbindelse betragtes det som vigtigt, at der er et effektivt samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Revisionsretten, navnlig på områder med delt forvaltning. Nogle foreslår derfor, at der indføres generelle nationale revisionserklæringer. Andre peger på risikoen ved at pålægge medlemsstaterne yderligere administrative byrder.

Hvad angår Revisionsrettens aktiviteter, foreslås det at sondre mellem og offentliggøre separate tal for uregelmæssigheder og svig. Dens rolle kunne udbygges til også at omfatte udarbejdelse af særrapporter om rentabiliteten af visse foranstaltninger og resultatrevision.

Fleksibel budgetgennemførelse

Mange bidragsydere nævner, at der bør være et tilstrækkeligt spillerum for at øge effektiviteten. Nogle mener, at en flytning af støtten til de mest resultatrige programmer på basis af kriterier som f.eks. absorptionsevne kunne fremme sund finansiel forvaltning. Det understreges imidlertid også, at fleksibilitet ikke kun bør vedrøre disse programmer, men også omfatte aspekter som solidaritet og kapacitetsopbygning. Der ønskes også fleksibilitet for EU-procedurene, der ofte beskrives som for langsomme og træge til at afprøve nye idéer. Mere fleksible instrumenter, der giver mulighed for hurtige beslutninger, ville bedre kunne støtte nye initiativer.

Nogle er skeptiske over for muligheden af at reallokere midlerne mellem budgetposter, væsentligst fordi øget fleksibilitet vil ødelægge den finansielle rammes stabiliserende rolle. Det hævdes også, at for meget fleksibilitet kan føre til misbrug og fremme kortsigtede dispositioner frem for langsigtede strategier.

2.5. Tidshorisont for omlægninger

De fleste bidragsydere, der omtaler en konkret tidshorisont for en budgetreform, forestiller sig denne efter 2013, således at større tilpasninger skal ledsages af passende overgangsforanstaltninger. Nogle bidragsydere forestiller sig, at nogle reformer kan træde i kraft allerede i nuværende budgetperiode, mens andre foreslår først at indføre visse ændringer efter 2020.

3. FINANSIERING AF BUDGETTET

3.1. Reform af ordningen med egne indtægter

De hovedprincipper, der nævnes hyppigst for ordningen med egne indtægter, er retfærdighed, effektivitet, forenkling, gennemsigtighed, rimelighed, tilstrækkelige midler, bæredygtighed og stabilitet. To systemer til finansiering af EU får navnlig tilslutning: et skift til et system, der udelukkende er baseret på traditionelle egne indtægter og den BNI-baserede indtægt; eller et skift fra et bidragsbaseret system til et system baseret på en ny egen indtægt. Selv om mange medlemsstater understreger fordelene ved BNI-baserede bidrag, giver et stigende antal medlemsstater også udtryk for at være parat til at drøfte andre løsninger baseret på en alternativ finansieringskilde.

Der er meget få negative tilkendegivelser vedrørende de traditionelle egne indtægter, som er en velkendt og accepteret del af finansieringssystemet. Nogle henleder opmærksomheden på, at medlemsstaternes opkrævningsomkostninger ikke svarer til de faktisk påløbne omkostninger og ønsker dem nedsat eller fjernet.

Et stort antal bidragsydere nævner, at en fjernelse af den indtægt, der er baseret på et harmoniseret momsregningsgrundlag, kunne bidrage til et mere gennemsigtigt og enkelt finansieringssystem uden i væsentlig grad at påvirke dets nuværende funktionsmåde. Et klart flertal af medlemsstaterne går ind for en sådan reform. Mange andre bidragsydere deler dette synspunkt. Aktiv støtte til at bevare den moms-baserede indtægt er meget begrænset. Nogle foreslår at sætte en stopper for denne indtægt inden for rammerne af en bred reform, der omfatter udvikling af nye egne indtægter.

Mange bidragsydere giver udtryk for tilfredshed med den BNI-baserede indtægt: den opfattes som retfærdig, gennemsigtig og forholdsvis enkel. Som restindtægt bidrager den til en smidig budgetprocedure med budgetter i balance. I mange tilfælde ønsker bidragsyderne, at det BNI-baserede bidrag udvikles yderligere - typisk på bekostning af den moms-baserede indtægt.

Mange bidragsydere støtter idéen om at finansiere en større del af EU-budgettet med nye egne indtægter. Selv om mange (bl.a. flere medlemsstaters regeringer) erkender, at det ville rejse en række tekniske og politiske spørgsmål, er de dog parate til at diskutere spørgsmålet. Udviklingen af nye egne indtægter er den mest populære tilgang til en reform af finansieringssystemet for alle kategorier af bidragsydere, bortset fra medlemsstaternes regeringer, selv om der er forskellige meninger om, hvilken ny type indtægt der er ønskelig. På den anden side afviser en række bidragsydere, bl.a. medlemsstaterne, udtrykkeligt idéen om at indføre en EU-skat til at finansiere EU-budgettet. Bortset fra meget få undtagelser rejses der imidlertid ikke tvivl om det eksisterende regelsæt, navnlig det forhold, at told er en vigtig kilde til finansiering af EU. Når alternative ikke-skattebaserede egne indtægter nævnes, afvises de kun udtrykkeligt af meget få bidragsydere.

Der nævnes forskellige potentielle alternative egne indtægter, ofte i forbindelse med EU's regelsæt eller specifikke EU-politikker. Indtægter, der har forbindelse til miljø, herunder navnlig klimaændringer, er blandt de mest populære områder. Mere specifikt henviser bidragsydere til allokering af alle eller dele af indtægterne fra emissionshandel; CO₂- eller kulstofafgifter; energi-, benzin-, brændsels- eller petroleumsafgifter; flyafgifter, afgifter på søtransport og bilafgifter. Moms-baserede indtægter eller beskatning af finansielle transaktioner nævnes af flere bidragsydere.

I en række tilfælde nævner bidragsyderne, at det vil være nødvendigt med en gradvis tilgang for at udvikle en ny finansieringskilde for budgettet.

3.2. Korrektioner

Hos alle bidragsyderne er der meget stærk modstand mod alle former for korrektioner, undtagelser eller kompensationer. Det store flertal mener, at en afskaffelse af de eksisterende undtagelses- og korrektionsmekanismer er et nødvendigt skridt for at gøre EU's budget mere retfærdigt og gennemsigtigt. Kun et lille mindretal af medlemsstaterne går ind for at bevare korrektioner eller indføre nye.

Nogle bidragsydere nævner imidlertid det politisk vanskelige i at fjerne alle korrektionsmekanismer og foreslår, at alle medlemsstater i det mindste bør behandles ens i den henseende. Ifølge et lille antal bidrag, væsentligst fra en medlemsstat, kunne det være en mulighed med en generel korrektionsmekanisme eller en mere begrænset variant baseret på nogle elementer i budgettet.

Flere bidragsydere er skeptiske, hvad angår muligheden for at fjerne alle korrektionsmekanismer, samtidig med at den BNI-baserede indtægt udvikles yderligere. De baserer deres synspunkter på, at der hidtil har været en klar parallel mellem udviklingen af nationale bidrag og stigningen i korrektionernes antal og beløb.

3.3. Den fremtidige finansieringsmodel

Generelt kan flere modeller komme på tale. Den mest populære blandt medlemsstaterne er en model baseret på BNI med en fjernelse af alle korrektioner og en fjernelse af det momsbaseede bidrag. Et mindretal af medlemsstaterne foretrækker at udvikle alternative finansieringskilder, samtidig med at korrektionerne også fjernes. Nogle medlemsstater foreslår, at dette kunne være næste skridt efter udvidelsen af den BNI-baserede indtægt eller på mere lang sigt. De to modeller får stort set samme tilslutning i svarene fra andre offentlige organer, mens sidstnævnte klart foretrækkes af ngo'er, det akademiske miljø og andre bidragsydere. Bidragsydere fra det akademiske miljø eller andre typer bidragsydere går ofte ind for at udvikle alternative egne indtægter.

ANNEX I: STATISTICAL OVERVIEW

Total number of contributions

The consultation was launched on 12 September 2007. To stimulate the debate, the Commission Representations organised information sessions and debates in most Member States. The initial closing date of 15 April 2008 was extended to 15 June 2008 due to the great interest triggered by the consultation and individual requests to allow for some more time for coordination. Additional contributions were received during that period and a considerable number of contributors took advantage of the extended period to submit improved versions of their earlier submissions. 13 contributions were sent in after the closing date but were still accepted. In total, 305 contributors submitted 284 different contributions.

The consultation document and related documents sent in were published on a website specifically dedicated to this exercise ("Reforming the Budget, Changing Europe")². Contributions could be submitted to the Commission by e-mail in all Community languages. Submissions were made public on the budget review website unless the senders concerned explicitly objected to the publication of their contribution. Following established practice, the contributions of individual citizens were published indicating only their national origin, without stating their name or any private details.

Results by sectors and countries

An analysis by sector shows that with 94 contributions, the public/governmental sector has been by far the biggest contributing sector. Nearly all Member States (26)³ submitted a contribution. However, the majority of contributions were made by regional or local governments. Some national Parliaments, EU institutions and bodies participated as well, such as the European Court of Auditors, the European Economic and Social Committee or the Committee of the Regions. Contributions were also received from the European Parliament's Committee on Budgetary Control as well as from some individual Members of Parliament.

The Commission received 55 contributions from non-governmental organisations, 41 contributions from various private sector interest groups and social partners, 38 contributions from universities and academic experts, 35 contributions from individual citizens in 13 Member States and 21 other⁴ contributions.

An analysis by country shows that the largest number of contributions has been made by cross-border membership organisations (83 submissions), most of them organised at the European level. Nearly half of these contributions came from NGOs (40).

Amongst the larger Member States, contributors from Germany (35) and the United Kingdom (32) have been the most active in absolute terms. Whilst for Germany a balanced representation of all sectors can be observed, two thirds of the contributions originating from the United Kingdom came from the public/governmental sector (20), in particular from the

² http://ec.europa.eu/budget/reform/issues/read_en.htm

³ Slovenia contributed through the work of the 'Taskforce on the EU Budget Reform'.

⁴ Contributors that asked not to be grouped into any of the categories or which could not be classified.

regional government level. Participation in France (11), Italy (14) and Spain (10) was proportionally much lower than in Austria (13), the Netherlands (10) and Sweden (16). The Commission received proportionately fewer contributions from participants in Member States from Eastern and Southern Europe.

ANNEX II: LIST OF CONTRIBUTORS

- 1 Aberdeenshire Council
- 2 Academy of Finland
- 3 Advisory Committee of the European Commission on equal opportunities for women and men
- 4 Advisory Council on International Affairs (AIV)
- 5 **Aerospace and Defence Industries Association of Europe (ASD)**
- 6 Alliance for Childhood Network Group
- 7 Amt der Niederösterreichischen Landesregierung
- 8 Amt der Vorarlberger Landesregierung
- 9 Alfonso Iozzo, Stefano Micossi and Maria Teresa Salvemini
- 10 ANCI IDEALI
- 11 András Inotai, Budapest
- 12 Assembly of European Regions (AER)
- 13 Association of Dutch Provinces (IPO) and Association of Netherlands Municipalities (VNG)
- 14 Associazione per lo sviluppo dell'industria nel Mezzogiorno (SVIMEZ)
- 15 Baden-Württembergischer Industrie-und Handelskammertag
- 16 Barnsley Metropolitan Borough Council
- 17 Bayerischer Bauernverband
- 18 Bayerischer Handwerkskammer
- 19 BirdLife International
- 20 BRUEGEL
- 21 Budgetary Control Committee, European Parliament
- 22 Bundesarbeitsgemeinschaft der freien Wohlfahrtspflege (BAGFW)
- 23 Bundesarbeitskammer Österreich

- 24 Bundesverband der Deutschen Industrie (BDI) & Bundesvereinigung der Deutschen Arbeitgeberverbände (BDA)
- 25 Bundesverband der Öffentlicher Banken Deutschlands
- 26 Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. (BUND) - Stiftung Europäisches Naturerbe - Euronatur
- 27 Bündnis 90/die Grünen Parliamentary Group in the German Bundestag
- 28 Bunte Kuh
- 29 BusinessEurope
- 30 Business for New Europe (BNE)
- 31 Camera di Commercio di Firenze
- 32 Campagna Sbilanciamoci!**
- 33 Campaign to protect rural England (CPRE)**
- 34 Caritas Europa**
- 35 Coalition for a Free Europe**
- 36 Coalition of 7 PDPs researching health solutions for diseases
- 37 Collège d'Europe (students)**
- 38 Conference of Peripheral Maritime Regions of Europe (CPMR)**
- 39 Consejería de Hacienda de la Junta de Castilla y León**
- 40 CDU-Landtagsfraktion Baden-Württemberg
- 41 CEE Bankwatch Network
- 42 CEEweb for Biodiversity
- 43 Central Union of Agricultural Producers and Forest Owners (MTK)
- 44 Centrum für angewandte Politikforschung (CAP), München
- 45 CESR d'Île-de-France
- 46 Church of England's House of Bishops Europe Panel
- 47 Committee of Regions
- 48 Comunidades Autónomas Españolas
- 49 CONCORD

- 50 Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES)
- 51 Confederation of Danish Industries
- 52 Confederation of Swedish Enterprise
- 53 Confederation of the Food and Drink Industries of the EU (CIAA)**
- 54 Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori (CISL)**
- 55 Conseil Économique et Social (CES) de France
- 56 Conseil regional de Bourgogne
- 57 Convention of Scottish Local Authorities (COSLA)
- 58 COPA-COGECA
- 59 Costas Botopoulos - MEP
- 60 Council of European Municipalities and Regions (CEMR)
- 61 CSU Parliamentary Group in the German Bundestag
- 62 Culture Action Europe
- 63 Cyprus Chamber of Commerce and Industry and the Cyprus Euro Info Center
- 64 D66 Political Party
- 65 Daniel Daianu - MEP
- 66 Danish Agricultural Council
- 67 Demos EUROPA
- 68 Deutscher Bauernverband
- 69 Deutscher Gewerkschaftsbund Baden-Württemberg
- 70 Deutscher Industrie-und Handelskammertag
- 71 Deutsches Zentrum für Luft-und Raumfahrt e.V. (DLR)
- 72 Diakonisches Werk der evangelischen Kirche in Deutschland e.V.
- 73 DNR – WWF Deutschland – NABU Deutschland
- 74 Dr. A.R. Leen, Leiden University
- 75 Dr. Daniel Schwarzer and Dr. Sebastien Dullien
- 76 E3G Third Generation Environmentalism

- 77 East of Scotland – European Consortium (ESEC)
- 78 Ecologic – Institute for International and European Environmental Policy
- 79 Economic Research Department (OFCE) – Prof. Jacques Le Cacheux
- 80 Ecosocial Forum Europe
- 81 EU Civil Society Contact Group
- 82 Euclid Network
- 83 EU Health Policy Forum
- 84 EUMETSAT
- 85 Eurocadres
- 86 EUROCHAMBRES
- 87 EUROCITIES
- 88 Euro Coop
- 89 Eurodiaconia
- 90 Europaforum Northern Sweden
- 91 European Affairs Directorate of the Basque Government
- 92 European Children's Network - EURONET
- 93 European Citizen Action Service (ECAS)
- 94 European Consumer's Organisation (BEUC)
- 95 European Council on Foreign Relations (ECFR)
- 96 European Court of Auditors
- 97 European Disability Forum (EDF)
- 98 European Economic and Social Committee (EESC)
- 99 European Environmental Bureau
- 100 European Farmers Coordination
- 101 European Foundation Centre
- 102 European Gender Budgeting Network (EGBN)
- 103 European Heart Network (EHN) & EU Health Policy Forum

- 104 European Landowner Organisation (ELO)
- 105 European Movement in Finland
- 106 European Network of Education Councils (EUNEC)
- 107 European Policy Centre (EPC)
- 108 European Rail Infrastructure Managers (EIM)
- 109 European Rail Research Advisory Council (ERRAC)
- 110 European Railway Industries (UNIFE)
- 111 European Social Fund (ESF) Committee
- 112 European Space Agency (ESA)
- 113 European Trade Union Confederation (ETUC)
- 114 European Women's Lobby (EWL)
- 115 European Writer's Congress
- 116 European Youth Forum
- 117 Eurostep
- 118 FDP-Bundestagsfraktion
- 119 Federal Government of Germany
- 120 Federal Trust for Education and Research
- 121 Fédération des Éditeurs Européens
- 122 Federation of European Accountants
- 123 Fifty Economists of the European Union
- 124 Finnish Trade Union Confederations
- 125 Folkbildningsförbundet (National Federation of Study Associations)
- 126 Forum permanent de la société civile européenne
- 127 Friends of the Earth Europe
- 128 German Bundesrat
- 129 GKI Economic Research Co.
- 130 Government of Australia

- 131 Government of Austria
- 132 Government of Belgium
- 133 Government of Bulgaria
- 134 Government of Cyprus
- 135 Government of Denmark
- 136 Government of Estonia
- 137 Government of Finland
- 138 Government of France
- 139 Government of Greece
- 140 Government of Hungary
- 141 Government of Ireland
- 142 Government of Italy
- 143 Government of Latvia
- 144 Government of Lithuania
- 145 Government of Luxembourg
- 146 Government of Malta
- 147 Government of Poland
- 148 Government of Portugal
- 149 Government of Romania
- 150 Government of Slovakia
- 151 Government of Spain
- 152 Government of Sweden
- 153 Government of the Czech Republic
- 154 Government of the Netherlands
- 155 Government of the United Kingdom
- 156 Greater London Authority
- 157 Green 10

- 158 Green Alliance
- 159 Green Budget Europe / Forum Ökologisch-Soziale Marktwirtschaft
- 160 Grüner Parlamentsklub im österreichischen Parlament
- 161 Health & Environment Alliance (HEAL)
- 162 Helga Truepel and Gerard Onesta, Green MEPs
- 163 House of Lords – European Union Committee
- 164 Initiativ Liewensufank
- 165 Institut der Deutschen Wirtschaft, Köln
- 166 Institut d'Études politiques, Lyon (Université Lumière Lyon 2) – students
- 167 Institute for European Environmental Policy (IEEP)
- 168 Institute of Strategic and Development Studies (ISTAME) - Andreas Papandreou**
- 169 Instituto de Estudios Europeos, Universidad de Valladolid
- 170 Istituto di Studi Federalisti "Altiero Spinelli"
- 171 Jan Hagemeyer, Jan J. Michałek, Tomasz Michałek – University of Economics, Warsaw
- 172 Kommission der Bischofskonferenzen der Europäischen Gemeinschaft (COMECE)
- 173 Kulturpolitische Gesellschaft e.V.
- 174 Lancashire County Council
- 175 Landesbauernverband in Baden-Württemberg
- 176 Landesregierung Salzburg
- 177 Lars Wohlin – MEP
- 178 Light for the World
- 179 Local Government Association (LGA)
- 180 Maison de l'Europe - Bretagne
- 181 Mental Health Europe**
- 182 Mouvement des Entreprises de France (MEDEF)**
- 183 Mouvement européen de la Ruralité (MER)**
- 184 National Farmers' Union of England and Wales (NFU)**

- 185 Natural England
- 186 Neth-ER
- 187 Nicolas-Jean Brehon
- 188 North East England
- 189 North West of England Public Health Community
- 190 North West Regional European Partnership
- 191 Notre Europe
- 192 Nuno Gama de Oliveira Pinto (Phd), Lisbon
- 193 Österreichischer Gewerkschaftsbund
- 194 Österreichisches Institut für Wirtschaftsforschung (WIFO)
- 195 Partido Socialista de Madeira
- 196 Pervenche Berès – MEP
- 197 PKPP Lewiatan
- 198 Principality of Asturias
- 199 Procapitalism
- 200 Professor Dr. F.D.J. Van Schaik
- 201 Professor Dr. Rolf Caesar – University of Hohenheim, Chair of Public Finance
- 202 Professor Elzbieta Kawecka-Wyrzykowska
- 203 Professor Isabel Vega Mocoroa – Valladolid University
- 204 Professor Jerzy Wilkin, University of Warsaw
- 205 Professor Jian-Ming Zhou
- 206 Quaker's Council
- 207 Régions ultrapériphériques de l'UE
- 208 Region Västra Götaland
- 209 Romanian Municipalities Association (RMA)
- 210 Rotherham Metropolitan Borough Council
- 211 Ruralité – Environnement - Développement

- 212 Sandor Richter, Vienna Institute for International Economic Studies
- 213 Scottish Natural Heritage
- 214 Social Economy Europe
- 215 Social Platform
- 216 Somerset County Council
- 217 South East England Joint Europe Committee
- 218 South Finland – EU office
- 219 South West England
- 220 SPD-Bundestagsfraktion
- 221 Stop TB Partnership
- 222 Swedish Association of Local Authorities and Regions (SALAR)
- 223 Swedish Institute for European Policy Studies (SIEPS)
- 224 Swedish Parliament
- 225 Taskforce on the EU Budget Reform, Slovenia
- 226 Taxlobby
- 227 Team 18 of the EU-CONSENT network of excellence
- 228 Ten civil society organisations in health and development
- 229 Transparency International
- 230 UEF Groupe Europe
- 231 Vasja Rana, Faculty of Economics, Ljubljana University
- 232 Vlaamse Regering
- 233 Voluntary Organisations in Cooperation in Emergencies (VOICE)
- 234 WaCoPaS-Simulation
- 235 Welsh Assembly Government
- 236 Welsh Higher Education Brussels (WHEB)
- 237 Welsh Local Government Association
- 238 West Midlands

- 239 West Sussex County Council and Hampshire County Council
- 240 Wildlife and Countryside Link
- 241 Wirtschaftskammer Österreich
- 242 WWF
- 243 Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung GmbH (ZEW)**

35 further contributions were submitted by individual citizens from 13 different Member States